

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/89/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712010332
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3712010332.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. októbra 2013 prejednal odvolanie obžalovaného

U. F.,

nar. XX.XX.XXXX v U. Q., trvale bytom G. U., okres Považská Bystrica, adresa na doručovanie L. - D. XXX (u otca J. F.),

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 2T/163/2012 zo dňa 19. februára 2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný U. F. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c/ Tr.zák., pretože napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 1T/38/2010, zo dňa 20.9.2010, právoplatným dňa 20.9.2010, bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní päť mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, hoci bol ako otec mal. U. F., nar. XX.XX.XXXX, povinný prispievať na jeho výživu podľa Zákona o rodine a tiež na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 4P/31/2009, zo dňa 25.8.2009, právoplatného dňa 30.9.2009, sumou vo výške 67,- Eur mesačne, ktoré výživné mal zasielať do 15. dňa v mesiaci vopred matke dieťaťa P. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. Q., F. XXXX/XXX, plneniu vyživovacej povinnosti sa od decembra 2010 úmyselne vyhýbal tým, že napriek tomu od 01.04.2009 je na základe živnostenského oprávnenia podnikateľom a prevádzkovaním živnosti mal pozastavené v čase od 02.03.2011 do 31.03.2012, ako uchádzač o zamestnanie bol na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky evidovaný iba od 21.06.2011 do 14.08.2011, kedy bol z evidencie vyradený pre nespoluprácu, nepožiadaval o poskytnutie dávky a príspevkov v hmotnej núdzi, od 16.08.2011 do 07.10.2011 pracoval na základe Dohody o vykonaní práce u U. L., živnostníka so sídlom v L., okres Bytča, kde mal pravidelný príjem, táto pracovná činnosť však skončila z dôvodu nespoľahlivosti obžalovaného F., na výživu mal. U. F. neprispieval, čím mu vznikol za obdobie od decembra 2010 do februára 2013, s výnimkou mesiacov január 2011 až jún 2011, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, čím na výživnom dlhuje 1.407 Eur.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr.zák. s použitím §§ 36 písm. l/, n/, 37 písm. m/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 2 roky, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný. Poukázal na problémy v súvislosti s možnosťou sa zamestnať, pričom si je vedomý svojej povinnosti platiť výživné. Požiadal odvolací súd o šancu, aby v letnom období mohol získať prácu v odvetví poľnohospodárstva a splatiť dlžné výživné.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, navrhol prokurátor krajskej prokuratúry odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný napriek tomu, že bol dňa 19.09.2013 upovedomený o termíne verejného zasadnutia sa tohto bez ospravedlnenia nezúčastnil.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Na hlavnom pojednávaní dňa 31. januára 2013 sa obžalovaný k neplateniu výživného doznal, pričom požiadal o odročenie hlavného pojednávania za účelom poskytnutia lehoty na uhradenie dlžného výživného vo výške 1.407 €. Súd prvého stupňa obžalovanému vyhovel, pričom ďalšieho hlavného pojednávania dňa 19.02.2013 sa obžalovaný už nezúčastnil a poškodená P. F. tu vo svojej výpovedi potvrdila neplatenie výživného obžalovaným na mal. U. F.. Zároveň uviedla, že obžalovaný si ku dňu konania hlavného pojednávania dodatočne vyživovaciu povinnosť nespĺnil.

Zistený skutkový stav súd prvého stupňa správne právne kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c/ Tr.zák., pretože obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať svojho syna mal. U. F. a takýto čin spáchal, hoci v predchádzajúcich 24 mesiacov bol za taký čin odsúdený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica.

Ďalej je k veci potrebné uviesť, že aj odvolací súd stanovil termín verejného zasadnutia tak, aby obžalovanému bola daná možnosť, ako o ňu požiadal v odvolaní, v priebehu leta zarobiť na zaplatenie výživného. Ani ku dňu konania verejného zasadnutia dňa 21.10.2013 obžalovaný dlžné výživné neuhradil, čo vyplynulo aj z telefonického oznámenia P. F.. V konaní pred súdom takto bola obžalovanému daná možnosť na účinnú ľútosť od 18.09.2012 do 21.10.2013, teda doba vyše jedného roka.

Súd prvého stupňa pritom nepochybil ani pri rozhodovaní o treste, keď uložený trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov je blízko dolnej hranice trestnej sadzby. Tu súd prvého stupňa správne prihliadol na prevahu poľahčujúcich okolností aj keď ustanovenie § 38 ods. 3 Tr.zák. vo výroku rozsudku výslovne necitoval (zníženie hornej hranice trestnej sadzby o 1/3).

Taktiež výrok o nepodmienečnosti uloženého trestu odňatia slobody a o zaradení do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia je zákonný. Tu súd prvého stupňa správne vychádzal najmä z toho, že predchádzajúce odsúdenie obžalovaného za rovnaký prečin sa zjavne minulo účinku. Predmetnej trestnej činnosti sa pritom dopustil v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený tiež za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr.zák.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.